

udvalg til Valg af Medlemmer til Kommissioner og Hverv, at Fællesudvalget har valgt:

Landstingsmand C. V. Bramsnæs og Folketingsmand Th. Stauning

til Medlemmer af det i Henhold til Lov Nr. 32 af 5. Februar 1923 om Ændring i Lov af 21. September 1922 om Statens Medvirken til en Reorganisation af Den danske Landmandsbank, Hypotek- og Vekselsbank, jfr. Lov Nr. 37 af 9. Marts 1926, nedsatte Rigsdagsudvalg i Stedet for henholdsvis Landstingsmand Albert Jensen og Folketingsmand Fr. Andersen (Kh.-Frb. ø. Stkr.), der har ønsket at udtræde af Udvalget.

Ved Folketingsmand Brorsen er modtaget et Andragende fra Beboere i Obbekær Kommune om fuld Dækning af Statskassen for Udgifterne ved Fællesskabet med Vesterenge Distrikt.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Formanden: Justitsministeren har Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende tidligere anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Rytter): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.* I Samlingen 1923—24 blev der her i Folketinget fremsat et Forslag til Lov om Ændringer i Retsplejeloven. Dette Forslag var udarbejdet dels paa Grundlag af en Betænkning fra et Udvalg, der var nedsat af Justitsministeriet for at søge de gældende Regler simplificeret, og dels i Henhold til forskellige Indstillinger fra Retsplejeudvalget. Forslaget naaede kun til første Behandling. I Samlingen 1925—26 fremsatte den daværende Justitsminister her i Tinget et Forslag ligeledes til Ændringer i Retsplejeloven. Dette Lovforslag indeholdt dels de tidligere ommeldte Forslag, dels ogsaa en Del nye. Dette meget fyldige Lovforslag, der talte ca. 150 Paragraffer, naaede ogsaa kun til første Behandling her i Tinget. I Begyndelsen af Samlingen 1926—27 fremsatte Justitsministeren igen det samme Forslag suppleret med en Del nye Regler. Dette

Forslag bortfaldt som Følge af Folketingets Opløsning i December Maaned.

Det Forslag, jeg i Dag har den Ære at forelægge for det høje Folketing, er i overvejende Grad bygget op paa det af den tidligere Justitsminister forelagte Forslag. Afgivelser fra dette af større Betydning foreligger navnlig paa fire Punkter. For det første med Hensyn til Retternes Organisation. I det tidligere Forslag var det forudsat, at der skulde være tre Landsretter. Dette Forslag gaar ud paa, at Søndre Landsret nedlægges. Som vi alle ved, har der været stærk Strid om, hvorvidt Søndre Landsret burde opretholdes eller ikke. Jeg for mit personlige Vedkommende har været af den Anskuelse, at vi burde opretholde Søndre Landsret, men Meningerne angaaende dette Spørgsmaal er meget stærkt delte i Sønderjylland og ogsaa i den øvrige Del af Landet, og jeg er ogsaa for mit Vedkommende kommet til den Anskuelse, at af rent saglige Grunde kan man forsvare at nedlægge Søndre Landsret, idet denne Ret ikke har tilstrækkeligt at bestille. Det forekommer mig ogsaa, at det Hensyn, der skulde tale for at opretholde Søndre Landsret, nemlig Hensynet til Befolkningen i Sønderjylland, kan varetages paa følgende to Maader. For det første ved, at man, samtidig med at man nedlægger Søndre Landsret, forandrer den Regel, at Underretterne kun kan tage under Paakendelse de Sager, der angaar mindre end 800 Kr., til, at Underretterne kan tage alle Sager under Behandling, der angaar mindre end 2 000 Kr. Gør man det, vil det sige, at de fleste Sager nede i Sønderjylland stadig kan afgøres af de lokale Domstole. Naar dertil kommer, at vi samtidig indfører en Regel om, at Landsretterne i større Udstrækning end hidtil kan rejse rundt og sætte Retten der, hvor Striden er, synes jeg, Hensynet til Befolkningen er fuldt ud varetaget.

Den anden Forskel fra det tidligere Forslag er med Hensyn til Underretternes Kompetence, idet vi der som det principale har fastsat Grænsen saaledes, at Sager angaaende mere professionelle Forbrydere kan afgøres i Underretterne. Det vil jo lette Landsretterne for en hel Del Sager. For det tredje har man udeladt de to tidligere Forslags Bestemmelser om Ændringer i de gældende Regler angaaende Afhøring under Forundersøgelsen af Vidner og sigtede, dels fordi disse Ændringer vilde medføre store Udgifter for Statskassen, og dels fordi de nugældende Regler ikke har forvoldt særlige Ulemper. Endelig har